

Prædiken til nytårsdag

Lad os bede

Gud fader,

himlens Herre,

din søn blev født i verden

og han blev omskåret

som andre nyfødte drenge i hans slægt.

Dette indgreb pegede på din pagt med ham,

hans familie og hus.

Os har du mærket i dåben

med korstegn på pande og bryst.

Vi beder dig: Giv os styrke,

så vi kan leve hver ny dag og hvert nyt år

med glæde og fulde af håb

så vi mærker din himmel,

og lad din Ånd være den milde brise

som klæder os i din sol,

og som lyser din velsignelse over os,

du som er fra evighed til evighed. Amen

...

Glædelig nytår!

Evangeliet til i dag nytårsdag er ultrakort. Et vers, og det lyder fra Lukasevangeliet i al sin enkelthed:

Da otte dage var gået, og han skulle omskæres, fik han navnet Jesus, som han var blevet kaldt af englen, før han blev undfanget i moders liv.

Vi hører her på årets første dag, at Jesus bliver omskåret, sådan som det er skik blandt jødiske drengebørn, og at han får sit navn.

Den korte fremstilling understreger det selvfølgelig i handlingerne. Jesu forældre gør det, man plejer at gøre. En lille dreng er født i et jødisk hjem, og man gør så som traditionen foreskriver, får drengen omskåret som spæd, foretaget dette lille kirurgiske indgreb, og giver barnet et navn.

Det barn som blev født julenat, er og bliver således som ethvert andet menneske, der kommer til verden, konkret indfældet i en verden af kultur, religion og traditioner. Gud bliver virkelig kød og blod i Jesus, bliver en del af livet på sted, han er født.

Vi får også i dag i det enkle og korte vers således understreget jules mysterium.

☩

Vi hører så samtidigt noget om det at være menneske:

Et menneske fødes nøgent, og det er virkeligt et nyt liv i verden, men det er samtidig født ind i en sammenhæng med traditioner og normer. Sådan er det, og godt for det!

Vi mennesker lever heldigvis ikke uden for tiden og rummet. Vi er til i en konkret virkelighed og formes af den verden, vi er del af. Vi er stedbundne væsener.

☩

Nu ligger beretningen om Jesu omskærelse og navngivning så på denne årets første dag. Det er ikke tilfældigt:

Det passer for det første med tidsangivelsen i teksten, at omskærelse og navngivelse finder sted på ottendedagen i forhold til Jesu fødsel julenat. Det er netop i dag nytårsdag.

For det andet er det dog også både godt og passende at gå ind i det nye år med det in mente, at nok er et nyt år begyndt, men det, at det er nyt, betyder ikke, at alle gamle traditioner og ritualer dermed er passé og lagt bag.

Børn, som fødes i verden i det nye år, fødes naturligvis også ind i en familie og ind i et samfund med traditioner og ritualer. I jødedommen er omskærelsen central, for den kristne dåben.

Den verden, vi fødes ind i, er heldigvis ikke tom. Ligesom livet er en Guds gave, fødes vi ind i en givet verden.

Jesu omskærelse og navngivelse signalerer netop det, at vi får noget givet og får noget at bære med i livet.

Den skal minde os om vores dåb. Den dåb, som gør, at vi kan leve hver dag og hvert nyt år med glæde og fulde af håb

☩

Til sidst: Vores nytårs fortsætter signalerer nok vilje til forandring og fornyelse (og held og lykke med dem), men det er stadigvæk den samme jord, du og jeg bor på, de samme udfordringer, vi står med, og den samme tvetydighed, som findes i os.

Et nyt kalenderår vasker således ikke tavlen ren, men vi får her fortalt, at vi har noget i bagagen, noget værdifuldt, som vi har ansvar for, et liv og et givet fællesskab, som kalder os til ansvar og tro i dag og i de dage, der kommer.

Glædeligt nytår!